Singularitats evitables per a funcions quasiregulars del pla

Albert Clop

Sigui Ω un obert del pla. Un coeficient de Beltrami a Ω és una funció $\mu \in L^\infty(\Omega)$ tal que $\|\mu\|_\infty < 1$. Una funció $f : \Omega \to \mathbb{C}$ és μ-quasiregular a Ω si i només si $f \in W^{1,2}_{loc}(\Omega)$ i, a més, satisfà l'equació de Beltrami,

$$\overline{\partial} f(z) = \mu(z)\, \partial f(z)$$

a quasi tot punt $z \in \Omega$. Diem que f és K-quasiregular si és μ-quasiregular per alguna μ amb $\|\mu\|_\infty \leq \frac{K-1}{K+1}$.

En aquest treball, estudiem problemes d'evitabilitat per a funcions quasiregulars, amb respecte diferents normes. Ho fem des de dos punts de vista. Per una banda, fixem la constant de distorsió K. Per l'altra, precisem una mica més i enunciem els nostres resultats en termes del coeficient de Beltrami μ. A la vista dels resultats, la situació en els dos casos és diferent.

Comencem estudiant el problema d'evitabilitat per a funcions K-quasiregulars i acotades. Propietats bàsiques de les funcions quasiregulars del pla permeten traslladar aquesta qüestió a un problema de distorsió quasiconforme. En aquest sentit, K. Astala demostra que si ϕ és K-quasiconforme, llavors

$$\dim(E) = t \qquad \Rightarrow \qquad \dim(\phi(E)) \leq \frac{2Kt}{2+(K-1)t}$$

El nostre primer resultat és el següent.

Teorema 1. *Si* $\mathcal{H}^{\frac{2}{K+1}}(E) = 0$ *aleshores* $\mathcal{H}^1(\phi(E)) = 0$.

Les conseqüències d'aquest fet a efectes d'evitabilitat, però, ja eren conegudes. Malgrat això, hem pogut demostrar un resultat anàleg per a conjunts de mesura σ-finita. Aquest fet, juntament amb el coneixement de la distorsió quasiconforme dels conjunts rectificables, ens permet obtenir el resultat següent.

Teorema 2. *Si* $K > 1$ *i* E *és un compacte amb mesura de Hausdorff* $\mathcal{H}^{\frac{2}{K+1}}(E)$ σ*-finita, aleshores* E *és evitable per a les funcions* K*-quasiregulars i acotades.*

Cal remarcar que aquest resultat és fals quan $K = 1$. En la direcció contrària, també obtenim resultats significatius.

Teorema 3. *Si* $K > 1$*, existeixen conjunts* E *amb dimensió* $\dim(E) = \frac{2}{K+1}$*, no evitables per a les funcions* K*-quasiregulars i acotades.*

Amb respecte la norma Lip_α de les funcions α-Hölder contínues, també obtenim resultats d'evitabilitat, que són òptims a efectes de dimensió.

Teorema 4. *Siguin* $K > 1$ *i* $0 < \alpha < 1$*, i denotem* $d = \frac{2}{K+1}(1+\alpha K)$*. Si* $\mathcal{H}^d(E) = 0$*, aleshores* E *és evitable per a les funcions* K*-quasiregulars i* α*-Hölder contínues. Més encara, l'índex* d *és òptim.*

En les dues situacions, la construcció de conjunts no evitables passa per exemples explícits de distorsió K-quasiconforme extremal.

Posteriorment, ens plantegem qüestions de distorsió per a aplicacions quasiconformes amb un coeficient de Beltrami concret. Més precisament, ens interessem per saber com afecta la regularitat del coeficient de Beltrami μ a la manera com les aplicacions μ-quasiconformes distorsionen quantitats, com ara la dimensió de Hausdorff, la longitud o la capacitat analítica. La conclusió principal és que, si μ és un coeficient de Beltrami amb suport compacte i de l'espai de Sobolev $W^{1,2}$, aleshores els problemes d'evitabilitat i de distorsió corresponents no estan tan lluny del cas analític com hom podria pensar a priori. El principal resultat en aquest sentit és el següent.

Teorema 5. *Sigui μ un coeficient de Beltrami amb suport compacte, i de l'espai de Sobolev $W^{1,2}$. Sigui E un compacte de longitud σ-finita. Aleshores, E és evitable per a les funcions μ-quasiregulars i acotades si i només si $\gamma(E) = 0$.*

Remarquem que les aplicacions quasiconformes en les hipòtesis del Teorema anterior no són en general bilipschitzianes.

Removable singularities for planar quasiregular mappings

Albert Clop

Let Ω be an open set on the plane. A Beltrami coefficient in Ω is a function $\mu \in L^\infty(\Omega)$ such that $\|\mu\|_\infty < 1$. A function $f : \Omega \to \mathbb{C}$ is μ-quasiregular on Ω if and only if $f \in W^{1,2}_{loc}(\Omega)$ and satisfies the Beltrami equation,

$$\overline{\partial} f(z) = \mu(z)\, \partial f(z)$$

at almost every $z \in \Omega$. We say that f is K-quasiregular if it is μ-quasiregular for some μ with $\|\mu\|_\infty \leq \frac{K-1}{K+1}$.

In this work, we study removability problems for quasiregular mappings, with respect to different norms. We do this from two points of view. On one hand, we fix the distortion constant K. On the other hand, we are more precise and state our results in terms of the Beltrami coefficient μ. As we will see, the situation in both cases is different.

We start by studying the removability problem for bounded K-quasiregular mappings. Basic properties of planar quasiregular mappings allow us to translate this question to a problem on quasiconformal distortion. In this sense, K. Astala proves that if ϕ is any K-quasiconformal mapping, then

$$\dim(E) = t \qquad \Rightarrow \qquad \dim(\phi(E)) \leq \frac{2Kt}{2 + (K-1)t}$$

Our first result is the following.

Theorem 1. *If* $\mathcal{H}^{\frac{2}{K+1}}(E) = 0$ *then* $\mathcal{H}^1(\phi(E)) = 0$.

The consequences of this fact in the bounded removability problem where already known. However, we have been able to prove an analogous result for σ-finite measure sets. This fact, together with the improved behavior of quasiconformal mappings on rectifiable sets, drive us to the following Theorem.

Theorem 2. *If $K > 1$ and E is a compact set with σ-finite Hausdorff measure $\mathcal{H}^{\frac{2}{K+1}}(E)$, then E is removable for bounded K-quasiregular mappings.*

We must remark here that this result is false when $K = 1$. In the converse direction, we have also obtained significant results.

Theorem 3. *If $K > 1$, there exist compact sets E with dimension* $\dim(E) = \frac{2}{K+1}$, *non removable for bounded K-quasiregular mappings.*

With respect to the Lip_α norm of α-Hölder continuous functions, we also obtain some removability results, which are sharp in terms of dimension.

Theorem 4. *Let $K > 1$ and $0 < \alpha < 1$, and put $d = \frac{2}{K+1}(1 + \alpha K)$. If $\mathcal{H}^d(E) = 0$, then E is removable for α-Hölder continuous K-quasiregular mappings. Furthermore, the index d is sharp.*

In both situations, the construction of non removable sets comes from precise examples of extremal K-quasiconformal distortion.

We also think about questions on distortion under quasiconformal mappings with a fixed Beltrami coefficient. More precisely, we investigate if the regularity of the Beltrami coefficient μ may affect in some way the quasiconformal distortion of quantities as Hausdorff dimension, length or analytic capacity. The main conclusion is that, if μ is a compactly supported Beltrami coefficient in the Sobolev space $W^{1,2}$, then the corresponding removability and distortion problems are not so far from the analytic setting as could be expected. The principal result in this sense is the following one.

Theorem 5. *Let μ be a compactly supported Beltrami coefficient in the space $W^{1,2}$. Let E be a compact set, with σ-finite length. Then, E is removable for bounded μ-quasiregular mappings if and only if $\gamma(E) = 0$.*

We wish to remark here that there are quasiconformal mappings in the above hypotheses, being not even Lipschitz continuous.